

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oglasila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

Celjska postavka v državnem zboru.

Na Dunaji, 9. julija.

Po dvajsetmesečnih borbah in pogajanjih je prišla celjska postavka končno pred poslansko zbornico in jutri se bode o njej glasovalo. Nemci zastavljajo vse svoje sile, da pregovoré nasprotnike, naj bi odjenjali. Danes so iz nasprotnikov govorili dr. Haase, dr. Halwich, Polzhofer in dr. Kraus, za postavko pa je govoril posl. Vošnjak. Argumenti, katere navajajo nasprotniki, so tako revni, da se je kar čuditi, kako se jih upajo navajati zoper slovensko zahtevo.

Začetkom seje se je bavila poslanska zbornica s poglavjem „visoke šole“; ko je to rešila, začela je razpravljati o poglavju „srednje šole“.

Posl. dr. Haase kot poročevalec minoritetnega predloga je rekel, da ne zahteva njegova stranka nič nepravilnega, da s svojim minoritetnim predlogom neče nikogar napasti ali žaliti, nego le prosi, naj se jemljejo nanjo tisti oziri, kakor se jemljejo na druge stranke. Mi spoštujemo slovenski narod, priznavamo velikansko delavnost in odločnost požrtvovalno vremo, s katero se slovenski narod trudi, razviti svoj jezik in pridobiti izobraževalna sredstva za svojo mladino. Priznavamo, da ima slovenski narod pravico zahtevati, varstva in sredstev za izobraženje. Če pa je kaka posamična narodnost s svojega posebnega stališča spoznala kaj za koristno, potrebno in primerno, tako še ne sledi, da bi se to moralo kot potrebno priznati z državnega stališča. Država in parlament se ne smeta postaviti na stališče moza, ki na vsako zahtevo svoje žene vedno le odgovarja z da! da! tudi če izpolnivi želje svoje žene pride v navskrižje s svojo dolžnostjo in svojo vestjo. Zastopniki slovenskega naroda so mislili, da so potrebni nove male gimnazije, dasi se je njih željam glede gojenja materinega jezika ustreglo s posebnimi uredbami na gimnazijah v Ljubljani, v Kranju in v Mariboru. Nečemo preiskovati, je li z ozirom na utrakvistične uredbe na mariborski gimnaziji, z ozirom na število slovenskega prebivalstva in njega naobrazbo

zahteva glede nove gimnazije skromna, pravična in nujna. Preiskovati tega nečemo, mi koncedujemo zahtevano gimnazijo, ne, ker uvidimo nje potrebo, ampak ker slovensko prebivalstvo trdi, da je potrebna. Slovenci pa niso zadovoljni s tem, da dobe gimnazijo, zahtevajo tudi, da se ustanovi v nemškem mestu, v Celju. Zakaj ravno v Celju? Ali ni na Štajerskem drugega kraja, kjer bi se mogla ta šola ustanoviti? Kje na svetu je navada, da iskalec ne vstopi v hiše, kjer so vrata odprta in kamor ga vabijo, nego da hoče siloma v hišo, kjer ga ne marajo. Konsekventna nepopustnost glede Celja mora obuditi mnenje, da tu ne gre toliko za učni zavod, nego da je gojenje materinega jezika in pridobitev izobraževalnega zavoda le navidezni urok, namen pa ves drugačen. (Pritrjevanje na levici, viharo ugovarjanje mej Slovenci.) Tudi druge okolnosti, tako ta, da se ni vprašal deželni šolski svet, svedočijo, da tu ne gre za naučno stvar, nego za politično, zato pa ne spada celjska postavka v naučni budget, ampak kam drugam. (Pritrjevanje in ugovarjanje, posl. Morre: Tako je, gospoda na poljskih klopeh.) Pravi se, da je razburjenost Nemcev na Štajerskem in drugod povsem neopravičena, zlasti ker ni v nobenem razmerju z urokom te razburjenosti. V politiki bolj ko v življenju proučajo časih malenkostne stvari velike dogodbe. Narodna občutnost se ne razvija po določenih pravilih; matematično se da preračunati, kako se bodo sukale zvezde, ne pa bolel in srd ljudske duše. Ali mislite, da je koristno, umestno, oportuno, da bode pospeševalo mir v deželi in državi, če bode rekli: gimnazija se bo ustanovila, ker mi to hočemo in mi imamo večino. Težko je, proučiti v tej zadnji uri premembo mišljenja in čustvovanja, premembo sklepov. A kaj, če bi se vender še odločili ugoditi višji misli. Recite pri Celju: Ne! Stavite še v tem zasedanju nujni predlog, naj vlada v kakem slovenskem kraju na Spodnjem Štajerskem ustanovi zahtevano gimnazijo — vsi bomo za ta predlog glasovali; zahtevajte, naj vlada takoj prosi dotičnih kreditov — vsi bomo za to glasovali. Ako želite, bomo to mi predlagali. Tak predlog

bo se soglasno vzprejel, bojna zastava, ki se je na Štajerskem razvila, bi se zopet spravila in z vseh stolpov v slovenskih in nemških občinah bi vihrala mirovna zastava. (Smeh.) Odložite se, kakor mislite, po svojem prepričanju, a bodite tudi odgovorni, če posledica glasovanja ne bo mir. (Klici: To bi bil lep mir!)

Podpredsednik dr. Kathrein: Prosim, gospodje, ne razburjajte se. Za besedo so se oglasili contra: Hallwich, Kraus, Kokoschinegg, Foregger, Hofmann-Wellenhof, Demel, Russ, Hackelberg, Moscon, Forcher, Lorber, Ludwig, Habermann, Fournier, Hauck, Bendel, Morre, Menger, pro: Polzhofer, Vošnjak, Kurz, Kaltenegger, Vahnjanin, Šil, Adamek, Laginja, Robič, Spinčič, Pfeifer, Gregorec, Višnikar, Nabergoj, Klun.

Posl. dr. Hallwich je ponavljal, kar je bil o stvari rekel že v proračunskem odseku, da so se namreč avtonomna oblastva izrekla zoper slovensko zahtevo in se čudil, da so se te izjave prezirljivo odbijale prav od strani tistih, ki so sicer za izjave avtonomnih oblastev jako dovzetni. Dr. Herold je celo v teh izjavah govoril o „svojevoljnih trditvah duševno omejenega občinskega predstojnika“. Zgovornik avtonomije jo zaničuje, kjer je ne more porabiti za slovenjenje. Posl. Klun je bil bolj navihan. Za izjave dež. zbora in celjskega mesta se še zmešnil ni. Obžaloval je narodnostni boj in obžaloval, da vlada že lani ni naredila konca temu vprašanju. Rekel je, da se je celjsko vprašanje napihnilo na umeten način; seveda so to storili hudobni Nemci. Tudi taki so se našli, ki temu pritrujejo in nas dolže, da smo krivi, da se proračunska razprava ni prej vršila. Nasprotniki so neodkritosrčni in Klun je celo rekel, da nas še vedno navdaja duh nepravilnosti in zatiranja, ki se bo v vsi svoji ostudnosti pokazal. To je zavijanje, žaljenje. V imeni svoje stranke je zavračam z vso odločnostjo. Govornik je na to polemizoval z Gregrom in s Heroldom ter rekel, da ni misliti na spravo mej Čehi in Nemci pod pogoji, katere je imenoval Gregor. Prašam gospode nasprotnike, bi-li ne zmatrali za svojo častno nalogo, braniti staro kulturno mesto,

Listek.

Doktor Strnad.

(Spisal Fr. Govekar.)

(D dalje.)

V.

Minula sta za temi dogodki že skoro dva meseca

Marsikaj se je spremenilo, a gospica Marta Sch... je še vedno bivala v svoji vili, v tisti židovski koloniji poreški.

Nadporočnik pl. Zs... in stotnik K. pa, ki sta si bila, odkar pomnijo njuni tovariši, dobra prijatelja in neločljiva delilca lepih in črnih dni, sta se bila hudo sprla in prav grdo stepla.

Kako se je to zgodilo?

Že dalje časa sta tekmovala mej saboj nevedé za večjo Martino naklonjenost in ne da bi zaupala drug drugemu odkritosrčno svoje namere in uspehe. Skupno sta jahala navadno v Poreče, prinašala jej najdražje cvetke, spremljala jo povsod in vedno kakor senci.

Kmalu pa sta opazila, da imata iste nakane, ker se njune želje združijo v iste osebi: da sta oba zaljubljena v isto Marto.

Hudo jima je bilo, ker sta bila vedno dobra

prijatelja; vender sta molčala ter še bolj prikrivala svojo srčno skrivnost.

Mej njuno prijateljstvo se je utepla nezaupnost in ljubosumnost. —

Nekega popoldne sta sedela v častniški menazi sirotišniške vojašnice — bila sta pri različnih bataljonih — ter pila vino. In tedaj je zinil stotnik: „Popoldne pojašem v Poreče. Pojdeš li z mano?“

„Žal, ne morem!“ — odgovoril je nadporočnik. „Povabljen sem drugam.“

Nato sta molčala misleča in ugibajoča, koga vidi gospica Marta rajša v svojem boudoirji. — Stotnik se je v duhu ponašal s svojo višjo šaržo, ki se bode spomladi povišala že v majorsko; — nadporočnik pa si je domišljeval, da mora imeti na Martino srce gotovo večji vpliv, ker je mlajši, lepši, najboljši jezdec svojega polka in — plemenitaš.

Oba pa sta bila jednaka v tem, da sta imela velikanske dolgoce, katere sta hotela pokriti z Martino doto; saj se je splošno govorilo, da je bogata, da jej ni para v Celovcu. —

Ko je pa prijahal popoldne starikavi stotnik na svoji beli kobilici „Vandi“ pred Martino vilo ter jo oddal hišniku, da mu jo drži in vodi, opazil je v veži eleganten, pnevmatiški bicikelj.

Kri mu je šinila v glavo. Torej je že nekdo

pri njej? — In vender je upal, da ga vsaj današnje popoldne ne bo nihče motil, da bo sam z njo preživel nekaj lepih uric. — Kdo bi neki to bil? — Nadporočnik Zs...? — Ej, ta je na veliko njegovo veselje odklonil povabilo, da ga spremlja! — Naj se li vrne? „Ah kaj!“ — Najnevarnejšega tekmeča ni tu, si je mislil stotnik, drugega se mi pa niti malo ni bati!“

Pogumno je torej potrkal ter vstopil. V salonu ni bilo žive duše. Odložil je svojo čepico in sabljo, stopil pred do tal segajoče zrcalo, popravil skrbno nazaj počesljane lase, ki so postajali vrhu temena že opasno redki, pokrtačil še jedenkrat svoje dolge, rmene brke, odpihnil dva tri praške s svoje suknje, pokašljaj, potem odgnil tapetne duri v sosednjo sobo; a tudi ta je bila prazna.

Ahà, v boudoirji je! — Približal se je po prstih vhodu, katerega sta zastirala dva debela zastora ter vlekel na uho. Razločno je čul vsako besedico.

Zdaj se je glasno zasmejala Marta; obisk valec jej je moral nekaj pošepniti, česar stotnik ni čul.

„Ah, Vi pretkanec, Vi pretkanec!“ — slišal je reči Marto mej smehom. „To ni bilo lepo, gospod nadporočnik! — Kaj si bo mislil, ko Vas nenadoma zagleda?“

„Malo me briga! — Veste gospica, — ljubosumen je na-mé in to me zabava!“

katero so si s težavo ohranili vzlic nasprotni vladi, in agitatorični, sovražni duhovščini. Že to, da osem milijonov Nemcev se ne more ubraniti maloštevilnega nasprotnika, nas more žaliti, tembolj, ker Slovence podpirajo tudi Nemci, konservativni, o katerih je grof Pininski rekel, da jim „vender ni odrekati narodne zavednosti.“ Bog blagoslovi to narodno zavednost! V desetih letih bodo ti gospodje spoznali, da dobri nemški stvari niso dobro služili, a takrat bo že prepozno.

Posl. Polzhofer je izjavil, da bode glasoval zoper postavko, ker noben Nemec ne more pripustiti naskoka na nemško posest.

Posl. dr. Kraus je rekel glede Celja, da govorijo Slovani pri vsaki priliki o pravičnosti, pri tem pa zahtevajo, naj Nemci vedno odnehavajo, dočim sami ta princip pri vsaki priliki krše. Slovenska nižja duhovščina agituje zoper Nemce, tako da je težko misliti na uspešno sodelovanje cerkve s šolo. Slovenci nimajo uzroka tožiti na Nemce in ravnavo nepravilno, če jih žalijo s takim naskokom. Neumevno je, da se konservativci pri taki stvari ne pridružijo svojim nemškim bratom.

Posl. Vošnjak je rekel: Celjsko vprašanje je v prvi vrsti pedagoško. Če se bo smatralo za politično, se glede njega ne bo moči nikdar porazumeti. Menger je v proračunskem odseku govoril o poslovenjenju okrajnega zastopa. Zgodilo se je to pravilnim potem. Reklo se je tudi, da sta oba notarja v Celju Slovenca. Mej slovenskim in nemškim notarjem kot notarjem ni razločka. Notar, ki ni slovenščine zmožen, bi moral v Celju ob kruhu in vodi živeti. Vsak javen funkcionar bodi obeh deželnih jezikov zmožen. Južnoštajerska branilnica se je ustanovila, ker je nemška branilnica odklanjala vse prošnje za posojila, ne samo če so bile slovenski podpisane, ampak če so se sploh opremile s kako slovensko prilogo. (Čujte! Čujte!) Trdilo se je, da so bili zadnji čas za Celje imenovani sami slovenski uradniki. Ravno narobe. Haase je same fraze sipal okoli sebe, parlament pa za to ni pravo mesto. V štajerskem dež. šolskem svetu ni ne jednega Slovenca. (Posl. Kokoschinegg: Mariborski kanonik.) Ta sedi tam kot zastopnik cerkve. Kazalo se je tudi na sklep štajerskega deželnega zbora. Tam so bili gospodje sami mej sabo. (Klici: Zakaj ste pa izstopili?) Ker se ne damo terorizovati. V Pragi zahtevate ustanovitev kurij. Zakaj jih nam ne daste? V Pragi ste izposlovali ločitev dež. šolskega sveta. Zakaj tega nam ne daste? Slovenci, katerih je tretjina vsega prebivalstva na Štajerskem, nimajo nobenega zastopnika v dež. odboru. (Klici: Schmiderer je vaš zastopnik!) V Žalcu se ni spisala nobena peticija za ustanovitev gimnazije, v St. Juriju se je pač sestavila, pa se ni odposlala, ko se je dotičnim gospodom povedalo, da je to manever okrajnega glavarja. Reklo se je, da je Celje srčna zadeva nemškega naroda. Mi Slovenci imamo mnogo srčnih zadev, na katere pa se nihče ne ozira. Naša naloga ni, izpolnjevati take želje, nego skrbeti za opravičene narodne in gospodarske potrebe. Celje

je bilo za časa celjskih grofov slovensko, kompenzacijske ponudbe glede Celja so bile žaljive. Ponujale so se rokodelske šole. Ali naj bodo Slovenci vedno hlapi? Nemci imajo svoje kompenzacije že v žepu. Deželni šolski nadzornik se je moral umakniti in na njegovo mesto je prišel pristaš nemško-liberalne stranke. Tudi mesto referenta o srednjih šolah v naučnem ministerstvu se je dalo nemško-liberalnemu Štajercu. Tudi to je kompenzacija. V atrakcijskem okrožju Celjske gimnazije biva 10.155 Nemcev in 185.000 Slovencev. Na vsem Spodnjem Štajerskem je 47.000 Nemcev in ti imajo dve popolni nemški gimnaziji, jedno malo gimnazijo, jedno popolno realko in dve meščanski šoli. 385.300 Slovencev pa ima to, da se v štirih nižjih razredih trije predmeti slovenski uče. (Čujte! Čujte!) Od svoje zahteve ne moremo odnehati, sicer bi se nam očitalo, da nismo nikaki zastopniki narodnih pravic.

Razprava se je potem pretrgala.

V večerni seji se je začela generalna debata o civilnopravnem redu in njega uvajalnem zakonu ter o jurisdikcijski normi ter nje uvajalnem zakonu. Govorili so poročevalec Abrahamowicz, vodja pravosodnega ministerstva Krall in poslanca Slavik in Nitsche.

V Ljubljani, 10. julija.

Mladočeški odgovor knezu Schwarzenbergu. „Narodni Listy“ odgovorili so že knezu Schwarzenbergu, pod kakimi pogoji bi Mladočehi popustili opozicijo in sodelovali z veleposestniki. To so Mladočehi že lani v nimburški izjavi označili. Tega se hoče stranka vedno držati. Mladočehi se bore za obnovljenje češke države v avstrijski federaciji, v kateri naj bi bil skupni parlament le za zares skupne zadeve. Ta parlament naj bi bil sestavljen iz dveh zbornic, iz spodnje zbornice in senata. Prva zbornica naj bi se volila po občni volilni pravici, v drugo naj bi poslali zastopnike deželni zbori. Ta državni in ustavni ideal skušajo doseči Mladočehi, nočejo pa niti slišati o kurijah in pravicah veleposestnikov. — Po tem glasu je pač spoznal Schwarzenberg, da je njegov vabljen klic bil zaman. Po znanem Liechtensteinovem govoru v državnem zboru je knez Schwarzenberg mislil, da so češki veleposestniki zares rojeni voditelji češkega naroda. Čehi se pa Schwarzenbergu in njegovim stanovskim sovratnikom nikakor ne mislijo pustiti voditi, kakor se dunajski krščanski socialisti knezu Liechtensteinu. Mej Dunajčani in Čehi, pa tudi mej knezom Liechtensteinom in knezom Schwarzenbergom je razlika.

Tabor v Šumli. Dočim bolgarska vlada zagotavlja, da nikakor ne pospešuje ustaje v Makedoniji, se pa bolgarski narod vedno bolj zanima za to stvar. Dne 30. m. m. je bil v Šumli tabor. Na tem shodu se je vzprejela neka resolucija, v kateri se naglašajo, 1. da Turčija ni spolnila mejnarodnih obvezanosti in slovesno danih obljub proti krščanskim svojim podložnikom, 2. da se poslednji čas še dogajajo strašne grozovitosti in nasilstva v turški državi, ne da bi bila vlada kaj storila proti temu, 3. da zgodovina dokazuje, da Turčija iz svoje ini-

cijative ne more izvesti nobenih naprednih in humanih reform, 4. da je potreba v Makedoniji obširnejših in liberalnejših reform, kakor jih je priporočal pred 17 leti berlinski kongres, 5. da Makedonci niso varni svojega življenja in imenja in da se jim kratijo naravne pravice, 6. da je Turčija s odrekanjem vseh političnih pravic in naravnih svobodščin potrgala vse vezi z Makedonci in je ustaja le naravna posledica in da torej ustaja ne sme prej nehati, da dosežejo Makedonci drugačno socialno organizacijo, 7. da je v interesu miru, da se upeljejo v Armeniji in Makedoniji človekoljubne in napredne politične reforme; 8. da bolgarski narod ne sme mirno gledati zatiranja kristijanov v Turčiji. Zaradi tega pa šumensko prebivalstvo z navdušenjem pozdravlja ustajo v Makedoniji, pozivlja narod, vlado in kneza, da stori svojo dolžnost. Prosi se zastopniki velelastij, da se potegujejo za bolgarsko stvar v Makedoniji, da ne pride v nevarnost evropski mir. Časopisi naj tudi podpirajo po možnosti težnje makedonskih Bolgarov.

Rusija in Bolgarija. Bolgarska deputacija ima baje od kneza nalog, da vsekako skuša spraviti Bolgare z Rusijo. Knezu je baje svetoval princ Aumalski, da naj se za vsako ceno spravi z Rusijo, kajti drugače se ne bode obdržal na prestolu. Pooblastil je deputacijo, da naznani v Rusiji, da je on pripravljen z vso svojo družino prestopiti v pravoslavje, da prepusti Bolgarija Rusiji vodstvo njenih vnanjih stvari in pa razpolaganje z bolgarsko vojsko. Ruskim ladijam bode dovoljen svoboden prihod v bolgarska pristanišča. Tako poroča ruski časopis „Novosti“, ki presrečno pozdravlja bolgarsko deputacijo. Ta list misli, da se v tem desetletju lahko popravi, kar se je v prejšnjem razrušilo. Nam se zdi, da ruski list ni povsem dobro poučen, če tudi ne dvomimo, da je Koburžan pripravljen mnogo prijenjati Rusiji. Tudi se ne ve, če bi Rusija sploh hotela spraviti se s Koburžanom.

Grki in Makedonija. Grki se že boje, da Bolgari kaj pridobe v Makedoniji. Posebno jih jezi, da celo nekateri francoski listi turški vladi svetujejo, naj ustreže bolgarskim težnjam. Grški vladni listi prete, da bode Grška z uplivnimi sredstvi dokazala številno in moralno prvenstvo Grkov v Makedoniji. To je pa pač le širokoustenje, ker večkrat smo imeli priložnost se prepričati, da so Grki le pogumni v besedah, a jako boječji v dejanjih. Zato se pa pač za njih pretenje nikdo ne bode zmenil. Sicer pa tudi finančne zadeve grške države niso take, da bi se mogla kaj vmešavati. Seveda gospodovali bi Grki radi v Makedoniji.

Politični položaj.

V poslanski zbornici dne 3. julija je govoril posl. dr. Lavoslav Gregorec tole:

Visoka zbornica! Stara navada je, da se pri posvetovanju o dispozicijskem fondu govori o političnem položaju. Vsled te navade bom tudi jaz govoril o splošnem političnem položaju, in sicer s

 Dalje v prilogi.

Bil je glas nadporočnika pl. Zs...! Ta se je torej delal odkritosrčnega prijatelja, — a v resnici se mu laže v obraz ter se iz njega pri tej ženski celo norčuje! — Kakor ris je hotel planiti mej ona dva ter se ljuto maščevati nad tolikim izdajstvom, a tu je začul zopet Martin glas.

„Ljubosumen, na Vas?“ — se je začudila. „Saj nima vzroka!“

Stotnikovo srce je veselja poskočilo.

„O gospica, dajte mu ta vzrok, saj jaz Vas ljubim, tako ljubim!“

„To ste mi že večkrat povedali in še mnogi drugi!“

„Tudi stotnik K.“

„Tudi. Ha, ha, ha!“

„In Vi gospica, me ne morete ljubiti? Vaš suženj...“

„Dà, dà... tudi drugi tako govoré! — Gospod nadporočnik, bodite pametni! — Ostanite mi še dalje naklonjeni, hvaležna Vam bom, — a sedaj me zapustite takoj, če hočete, da ostaneva...“

„Vi pričakujete gospoda stotnika, gospica?“ — prašal je z bolestnim naglasom nadporočnik.

„Ne, gospoda stotnika ne morem danes sprejeti; še Vi mi niste bili dobro došli! — Z Bogom!“

„A kdo je, kogar...?“

„Ej, sedaj je pa gospod nadporočnik ljubosumen! Hà, hà!“ — rogala se je Marta.

„Da, divje sem ljubosumen, gospica! — Kdo je oni?“

„Moj rešitelj, g. dr. Strnad. — Sedaj pa pojte, ne bodite več ljubosumni, pa recite gospodu stotniku, ko ga srečate, da me ni doma!“ —

Stotnik K. je v tem že sedel na svoji Vandi ter drl proti Celovcu nazaj. Ko pa je prispel do obcestnega loga, skočil je s kobilice ter počakal svojega tekmeča. Razkačen, užaljen do dna svoje duše je bil po tem, kar je ravnokar slišal; po maščevanju je hlepel, pozabil bil je, da je bil pl. Zs. njegov prijatelj; — ljubezen je slepa, kruta! —

In kmalu je pridrkal po beli poti sem doli nadporočnik pl. Zs. Začudil se je, videč svojega prijatelja mirno stoječega poleg kobile Vande, skečil z biciklja ter se mu s prijaznim nasmehom na ustnih približal.

„Odkod? Nisi li povabljen nekam drugam?“ — nagovoril ga je stotnik navidezno miren.

„Odpovedal sem. Bil sem že v vili gospice Marte, misleč, da Te najdem ondi, a...“

„Nò nò... in si se zabaval dobro, prijatelj?“ —

Starikavo lice stotnikovo je bilo jeze kar zeleno, in razkačeno je vlekel svoje dolge rumene brke.

„Kako čudno vprašuješ! Ali si hud? Oprosti, mislil sem, da Ti bo celo drago, če se Ti pri-

družim... na vso srečo ni bilo gospice Marte doma.“

„Ne doma?“ — vzkipele je K. ter pogledal tako divje nadporočnika, da je kar obstal.

„Odpeljala se je z vlakom v Beljak,“ — dejal je še pl. Zs., a toliko nesramnih lažij je bilo stotniku konečno preveč. Razkoračil se je pred prijateljem, zapil pesti v svoja boka ter zatulil: „Lažnjivec!“ —

Nadporočnik je odskočil kot bi ga pičil modras in jecjal: „Kaj, kaj? — Ponovi!“

Stotnik pa je vpil:

„Dà, nesramno lažeš! — Nikamor drugam nisi bil vabljen, pač pa si me zalezoval, slinil se okoli one igralke, ki Ti pa je dala zaslužen košarico... vse sem čul na lastna ušesa!“

„Ti si me zalazoval in posluškoval si kakor radovedna baba? — Pfuj!“

Nadporočnik je skočil na svoj bicikelj ter od-dirjajoč zavpil še: „Naprej bomo pa govorili o tem še kako drugače!“ —

„Dà, in premlatim Ti kosti, da Te bo za večno minulo veselje igrati izdajalsko ulogo!“ — vpil je za njim stotnik. — Potem pa je zajahal Vando ter počasi jeznil v Celovec.

(Dalje prih.)

tistega stališča, katero jugoslovanski poslanci v tej zbornici vedno zavzemajo.

Gospoda moja! Koalicija je pred kratkim premolala in bila takoj pokopana. Čudno, da je bilo jako malo žalovalcev. Celo nositelji koalicije so se veselo držali.

Vsaj dve koaliranih strank sta veseli, da sta srečno prišli iz koalicije. Liberalni listi trde sicer, da je vladalo tudi v njih taboru zgolj veselje, ko je razpadla koalicija, ali težko da jim je kdo verjel. Urokov radovati se, niso imeli, zakaj v tretjič je že razpadla njih moč, v tretjič jim je državno krmilo zdrknilo iz rok, tretjič so njih ministri se morali umakniti s toli zaželenih in tako težko pridobljenih ministrskih sedežev in to pot tako hitro in sramotno, kakor še nikdar poprej, vrh tega pa po krivdi njihove lastne stranke. Velikanske reči so se obljubovale: nov kazenski zakon, nov civilnopravni red, nov obrtni red, rešitev kmetov, regulacija valute, davčna reforma in korenita volilna reforma. Nobena teh obljub se ni izpolnila, dasi je bila na razpolaganje velikanska večina in je drž. zbor skoro neprestano zboroval. K temu je prišel še trikratni budgetni provizorij in eventualnost, da se bo morala zbornica na jesen hkrati o dveh proračunih posvetovati. Zajedno se je na horizontu prikazal deficit tudi za našo državno polovico, kakor ga Madjari že imajo; prebitak 47.000 gold. je pač le jako tenak jez pred deficitovimi valovi. To bremeni močno dominujočo nemško-liberalno stranko.

Pričakovati je bilo, da se primeri nezasiščen sijasko, grozen polom, in da se ta politični bankerot svetu vsaj nekoliko prikrije, zlasti pred liberalnimi volilci, za to se je porabila mala celjska zadevica. To na sebi tako malenkostno, pravično vprašanje o celjskih paralelkah se je napihnilo v velikansko papirnato strašilo; po njem se je udrihalo z velikanskim pogumom, da se reši vsled nekaterih slovenskih dijakov in profesorjev baje v silni nevarnosti nahajajoče se nemštvo. Vzlic tej hrabrosti pa slovenskega zmaja ni bilo moč ubiti in zato so liberalni gospodje sklenili, dokazati svetu na drug način svoje pristno nemštvo. Zažgali so svoje lastno pribežališče in razdrli koalicijo.

Da si ob davčni in volilni reformi ne zlomijo vratu, spodtaknili so se prostovoljno ob ubornem Celju in koalicija je bila ubita. Če je bilo Celje komedija, utegne razdejana koalicija postati za liberalno stranko tragedija; sedaj je jasno dokazano, da je vitez Schmerling poznal liberalce prav in dobro, ko jim je očital: Vi ste nesposobni, vladati Avstrijo!

Kadar so prišli liberalci na krmilo, vladali so z izjemnim stanjem. Tisto vlado pa je takoj spoditi in tisto stranko je takoj ob upliv pripraviti, ki reče, da brez izjemnega stanja ne more izhajati, zakaj že to je dokaz njene nesposobnosti.

Sicer pa pridemo do istega rezultata, če motrimo delovanje liberalcev na drugih poljih. Roko v roki z Madjari in ždi nas silijo na pota, katera so nevarna skupnim državnim interesom. Gospodarski liberalizem je za vse tiste sloje, ki kaj producirajo, silno nevaren, zlasti za obrtnike in kmetovalce, pa tudi država ima od njega velikansko škodo.

Se nikdar ni bila naša država tako odvisna od kapitalističnih sil, kakor za časa tretje liberalne ére. Res je, da se slovenski poslanci unanji naši politiki niti v tej zbornici, niti v delegaciji niso očitno ustavljali, pa tudi ne ogrevajo se zanje. Takisto resnično pa je tudi, da se je vse jugoslovansko časopisje izreklo zoper trozvezo in to iz tehničnih razlogov. Pred vsem obžaluje, da mora naša častitljiva Avstrija, katera je toliko prebila in kateri se grozi s sunkom v srce, stražiti laški in pruski plen. Drugič ne more verjeti, da bi bilo prijateljstvo naših zaveznikov pristno. Tretjič obžaluje, da je razmerje z Vatikanom vsled trozveze postalo napeto. Pred nekaj leti je papež baje rekel nekemu avstrijskemu škofu: Austria nos penitus deseruit, Avstrija nas je popolnoma zapustila. Gotovosti v tem oziru ni bilo dobiti. Odkar pa se je baronu Banffyju poslal famozni dopis, veruje to ves svet.

Že ošabni način, neolikani jezik in neopravičena očitanja svedočijo, da je nastala velika nezadovoljnost. Če se tako piše in se milijoni avstrijskih katolikov tako žalijo, mora biti jako slabo razmerje.

Glavni povod nezadovoljnosti jugoslovanskega časopisja s trozvezo je strah, da bi se naši zavezniki mogli eventualno vtikati tudi v naše notranje zadeve, da bi mogla unanja politika usodno uplivati na notranjo. Ta strah pač ni povsem neopravičen. Prav od ustanovitve in zlasti od obnove trozveze opazujemo, da se avstrijski Slovani na celi črti zopet ob zid pritiskajo.

Opozorjam samo na Češko in na Primorsko. Ker je sosed onkraj Adrije naš zaveznik, se vlada na Primorskem ne upa vladati avstrijsko, namreč pravično.

O tej stvari ne bom dalje govoril.

(Dalje prih.)

Dopisi.

Z doljnega Dolenjskega, začetkom junija. (Raznoterosti.) S takim hrumom in v taki razburjenosti se še niso nikdar vršile volitve župana občine Vel. Dolina-Čatež, kakor letošnjo

zimo. Izvoljen je bil tujec S., ki našega jezika ne ume dobro. Radi mnogih nerednostij sta vložila brata D. rekurz, koji pa še ni rešen od deželne vlade; ko bi mogel vsaki volilec voliti po svojem prepričanju, ne bi bil nikdar voljen županom S. V tej županiji bi bilo treba korenitega reformatorja, ki bi najprvo ljudstvu udahnul več samostojnosti. Brata D. se postavitva energično vsemu nasilstvu po robu in ž njima potegne ogromna večina župnije Velika Dolina, ali vsi drugi nasprotujejo, nasprotujejo taki, ki bi se morali brigati za blagor naroda. Pa jeden je malomaren, drugi se uklanja iz samega strahu, tretji je nasproten iz osebnosti itd. V taki „slogi“ ni upati boljših časov. Ubogi občanje! Drugodi se vsaj tujcu uprejo domačini kot jeden mož, naše ljudstvo pa, katero je privedla trtna uš v najhujšo bedo, katero je sedaj potrebno tem nujneje pomoči, naše ljudstvo je prepuščeno tujcu na milost in nemilost, ono se mora samo voditi in učiti! Odkod naj zajema ves pouk? Menda iz suhih „Dol. Novic“!? Drugodi se ustanavljajo društva, pri nas — no, v Krški vasi je bralno društvo, ki obsega tudi Čatež, društvo, čegar vsa zasluga je, da je razširilo mej imoviteje kmete „Narod“ in „Domovino“. V Krški vasi so izvrstni možje, jako samostojni in podvzetni. S temi bi se dalo marsikaj dobrega učiniti, pa ni moža energičnega, navdušenega moža, ki bi prevzel nekako vodstvo. Predsednik društva dokaj stori, pa nima prostih rok. Udov se je nabralo precej tudi na Čatežu, ali mlačnost, mlačnost, to je tisti nož, ki je prerezal marsikateremu društvu vez, da se je razrušilo. In nič družega ne preti društvu krško-vaskemu, ko odstopajo možje, od katerih bi se zahtevalo, da podpirajo društvo vsaj z malenkostno udnino, kajti „exempla trahunt“. Bližnja bodočnost mora prinesiti vsekako boljših časov. To se zgodi le potem, ko se odpravi duhomorni tlak na občane velkodolinske in čateške. Veliko bi bilo pomagano dobri stvari, ko bi dovolile oblasti obema županijama županski stol. S tem bi pa ljudstvu tudi pota olajšale, kajti sedaj imajo po dve, tri in še več ur hoda v občinsko pisarno. — V vseh svojih „mizerijah“ pa lahko Boga hvalimo, da smo varni pred nekatoškimi „katoliškimi“ shodi!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. julija.

— (Nov javni shod narodne stranke v Starem trgu) je danes „Slovensko društvo“ prijavilo političnemu oblastvu za prihodnjo nedeljo. Na dnevnem redu bode: nagovor predsednika dra. Tavčarja, poročilo drž. poslanca dra. Ferjančiča, poročilo čež. poslanca Arkota in govor poslanca Hribarja o narodnem gospodarstvu. Nastopijo torej isti govorniki, ki so bili namenjeni govoriti dne 30. pr. m.

— („Slovensko društvo v Ljubljani“) je imelo sinoči v čitalničnih prostorih svoj občni zbor. Predsednik dr. Tavčar je pozdravil navzočnike, predstavil vladnega zastopnika in namesto tajnika poročal o društvenem delovanju v minulem letu. Delovanje je bilo skromno, največ zategadelj, ker si je narodna stranka zasnovala novo organizacijo. Društvo se je udeležilo deželnozborske volitve na Notranjskem in shoda zaupnih mož v Ljubljani, vrh tega pa storilo kar treba, da bode društveni odbor v ozki dotiki z izvrševalnim odborom narodne stranke. Blagajnik dr. Kušar je poročal o denarnem stanju. Dohodkov je bilo 728 gold. 30 kr., izdatkov pa 390 gld. 70 kr. Ker je društveno glasilo „Rodoljub“ prešlo v last „Narodne tiskarne“, bo društvo odslej laglje izhajalo. Po kratki razpravi se je odobrilo tajnikovo in blagajnikovo poročilo. Pri volitvi je bil voljen predsednikom dr. Tavčar, ljubljanskimi odborniki gg. dr. vitez Bleiweis, J. Gogola, J. Lavrenčič, J. Lenče, dr. Kušar, J. Zupančič, unanjimi odborniki J. Ditrich v Postojini, dr. Poznik v Novem mestu in notar Globočnik v Kranju. Namestnikoma: dr. Franko in dr. Kuhar, rač. preglednikoma dr. Pirc in A. Zagorjan. Po končani volitvi se je oglasil za besedo dr. vitez Bleiweis. Trsteniški in rekel, da je morda umestno izpregovoriti nekoliko besed o kompromisu glede občinskih volitev. Zvrševalnemu odboru se je namreč očitalo, da je prestopil svoj delokrog, ker je ponudbo glede kompromisa vzprejel. O tej stvari bi se dalo govoriti. Pri razmerah, ki so nastale vsled potresa, je vsak trezen in razsoden človek čutil, da je porazumljenje z nasprotniki umestno, da se Ljubljani in deželi pomore. Ko se je nasprotna stranka v tem zmislu oglasila, dovolili smo jej tri zastopnike v obč. svetu, a s pogojem, da se tudi glede deželnozborskih in državnozborskih volitev takoj prično pogajanja. Nasprotna stranka se tega dogovora ni držala; nje voditelji so se izgovarjali, da nimajo mandata, da mora o tem sklepati osrednji volilni odbor, o katerem doslej nihče nič slišal ni, a iz glasila te stranke se vidi,

da sploh nikdar ni imela dobre volje, da nas je prevarila. Mi smo grešili, ker smo jim podali roko, zanašajoč se na njih politično poštenje. Z ljudmi, ki tako malo respektirajo dano besedo, je odslej nemogoč vsak dogovor. — Predsednik dr. Tavčar se je članom zahvalil za udeležbo in zaključil občni zbor.

— (K starotrškemu shodu.) Prijatelju našega lista je došlo naslednje pismo: „Ko sem čital v „Slov. Narodu“, kako da se je Tebi i drugim gospodom v Ložu rect. Starem trgu godilo, oblila me je največja sramota, popadla me je togota. Dragi mi prijatelj, sprejmi moje najodkritosrčnejše obžalovanje. Sprejmi pa tudi zagotovilo, da previdim popolnoma nemogočnost, s tako sadrgo maziljenih, shajati, paktovati, kakor so se na shodu Vašem v vsej zlobnosti podlih duš skazali. Sicer ni bil meni potreben ta škandal, da sem se uveril o peklenski tendenci naših kapelanov, ker je že čez in čez dovolj dokaza . . . o skrajni njih podlosti in zločinosti. Ubogi naš narod, kateremu je take potrese prenašati“. — In tako piše mož, kateri je še do zadnjega časa na katoliških shodih nastopal kakor govornik!

— (Važno za gg. župane!) Iz vipavske doline smo prejeli ta-le odgovor na notico „Važno za gg. župnike“ v „Slovenču“ od dne 6. t. m. Na poziv vojnega častnega soda izdal je g. dekan Erjavac v Vipavi v opreki z vsemi drugimi oblastvi spričevalo, na kakem glasu je rezerv. častnik g. Pegan v Vipavi, ter ga opisal kot prepirljivca, pretepača, pijanca, suroveža, divjaka, kot osebo, ki se v političnem pogledu druži le z osebami najradikalnejega krila ter da je v moralnem, socialnem in političnem pogledu prava nesreča za vipavsko župo. Na to tožil je g. Pegan g. dekana Erjavca radi žaljenja časti, oziraje se na svoje poštenje in jako laskava spričevala drugih oblastev. Pri obravnavi bil je izdal tudi vipavski župan g. Hrovatin spričevala, na kakem glasu sta v občini g. dekan Erjavac in g. Pegan. Zadnjega je pohvalil, prvoimenovanemu pa je izdal spričevalo, da je nekoliko strasten človek, ki je z neprevidnim, neumestnim in neutemeljenim vedenjem v cerkvi, šoli in v občini sploh veliko razpora in čutno nesporezumljenje provzročil; da so njegovi imovinski odnošaji jako lepi dohodki, katere vživa kot dekan, in ki so ga dovedli do prevzetnosti, nepriljubljenosti in nenaklonjenosti v občinstvu vipavskem. — Radi svojega, o g. Peganu izdanega spričevala bil je g. dekan v prvi stopinji obsojen na 80 gld. globe in vračilo troškov, pri vzklicni obravnavi pa oproščen, ker mu je manjkal „animus injuriandi“, dasi ni mogel g. Peganu nobenega nečastnega dejanja dokazati. — To oproščenje dalo je g. dru. Šušteršiču povod, da je skrbel kot dekanov zastopnik za reklamo v „Slovenču“ od 6. t. m. — Na nasprotni strani tožil pa je g. dekan g. župana Hrovatina radi gori omenjenega spričevala, in to daje povod tej notici. G. dekan izposloval je po svojem zastopniku, da je celo deželni odbor že pred glavno obravnavo pozval g. župana Hrovatina, naj se opraviči, zakaj je izdal tako žaljivo spričevalo o g. dekantu. (Bilo bi potrebnejše, da bi deželni odbor z isto vneto že nekaj skoro gnjilih vlog rešil!) Pri glavni obravnavi dne 25. maja l. l. potrdilo in dokazalo je 36 prič istinite in opravičene izraze v županovem spričevalu in g. župan Hrovatin bil je zatožbe oproščen, g. dekan pa v vračilo pravičnih troškov obsojen, dasi ga je zastopal g. dr. Ivan Šušteršič, ki se bode moral v kratkih dneh radi žaljenja časti sam zagovarjati, ker je zastopajoč g. dekana par gospodov pred sodiščem z „barabami“ napadel. — Važno je torej gg. županom vedeti, da smejo tudi o gospodih župnikih in dekanih resnična spričevala izdajati, četudi bi jih naš deželni odbor že pred obravnavo na odgovor sklical, dasi se zamorejo še le po obravnavi opravičiti; važno tudi za to, ker zadostuje, da so oni prepričani o nečastnih dejanjih dotičnikov, četudi jih dokazati ne morejo, kajti v slučajih zlorabe svoje oblasti rešil jih bode „animus non injuriandi“. — Omeniti je le še, da je g. dekan umaknil vzklic proti oproščenju g. Hrovatina, in da je poslednjega zastopal ne g. dr. Šušteršič, nego g. dr. Treo iz Postojine. —

— (Obrtno gibanje v Ljubljani.) Meseca junija pričeli so v Ljubljani izvrševati obrte, in sicer: Karl Wanitzky, Marije Terezije cesta št. 12, stavbinski obrt; Ana Macher, Sv. Martina cesta št. 35, branjarijo; B. Božkovec & O. Dvořak, baraka ob Latermanovem drevoredu, stavbinski obrt;

Janez Titz, Parne ulice št. 11, kotlarski obrt; Ivan Grobelnik, Mestni trg št. 20, kramarijo z manufakturnim blagom in perilom; Franc Oman, Reber št. 11, ključavničarski obrt; Albin Škofic, Sv. Petra cesta št. 32, prodajo usnja; Janez Pittini, Vegove ulice št. 6, zidarski obrt; Anton Brajer, Stari trg št. 13, ščetkarski obrt; Anton Linhart, Sv. Petra cesta št. 9, krovski obrt; Ignacij Sattler, Kolodvarske ulice št. 16, sobno slikarstvo. Odpovedali in faktično opustili pa so svoj obrt, in sicer: Martin Slaje pekarski obrt; Marija Jenček, sejmarstvo z drobnim blagom; Gabrijel Dolinar prodajo jesiha; Anton Pančur, trgovino s krojaškimi potrebščinami; Marija Drobež branjarstvo; Lorenc Treo tesarski obrt; Ivana Praček prodajo sadja; Franc Balleg urarski obrt; Terezija Götz trgovino z moško obleko; Frančiška Sterle branjarstvo; Franc Plazar podobarski obrt; Anton Jerančič prodajo premoga; Josip Škofic prodajo usnja; Josip Mravlje branjarstvo; Antonija Smerdel prodajo usnja; Alojzija Belič branjarstvo; Anton Kocmur prodajo soli; Franc Stupica & Jernej Mal trgovino z mešanim blagom; F. M. Schmitt trgovino z norimberškim blagom in deželnimi izdelki.

— (Elegantno barako) si je dal na Križevniškem trgu postaviti notar g. Ivan Plantan.

— (Imenovanja.) Vojaški župnik v Zagrebu g. Karol Huth je imenovan častnim kanonikom tržaškega kapitlja. — Okrajni sodnik v Rožeku g. Jožef Brumar je imenovan deželno sodnim svetnikom in predstojnikom okr. sodišča na dosedanjem službenem mestu.

— (Bralno društvo v Doliču) priredi v nedeljo dne 21. julija, 11. avgusta in 25. avgusta vsakokrat ljudsko veselico s sodelovanjem tamburašev in pevcev v romantični skalnati navd. Ivanovi votlini v Hudi luknji pri Slovenjemgradu na Štajerskem. Med raznimi točkami godba in ples, Začetek vsako krat ob 3. uri popoldne. Vstopnina za gospodo 50 kr., za kmete in dijake 20 kr. Izborna postrežba osigurana.

— (Nova golazen na vinski trti) se je pokazala po vinogradih na Goriškem, ki razjeda trtno listje. Golazen je črna in podobna hroščem. Merčes se loti tudi ameriških trt.

• (Nemške vojne ladje v Trstu) Prvi oddelek nemškega brodogradništva, v katerem so štiri oklopnice prvega reda, je odplul včeraj iz Kiela na dalnje več tednov trajajoče potovanje. Najprej se bode ustavil na Španskem, potem pa pride tudi v Trst, ko se bode zopet v morje spustila nova avstrijska vojna ladja.

— (Šolska poročila) Učiteljske v Kopru je končalo šolsko leto za prve tri tečaje dne 28. junija. Uspeh je bil dovoljen in sta le dva kandidata bila nesposobna za višji razred, nekateri pa morajo narediti ponavljalni izpit iz posameznih predmetov. Na zavodu je bilo okoli 100 gojencev. Tudi vadnica je pokazala dobre uspehe. Ustni zrelostni izpiti so trajali od 1. do 3. julija in jih je delalo 16 kandidatov 4. letnika in dva privatista, vsi z dobrim uspehom — kakor smo že poročali. Učiteljske je letos končalo 20 leto svojega obstanka. V kratkem se bode izdalo primerno poročilo, v katerem bode poleg drugih šolskih vesti prijavil ravnatelj gosp. Markelj „zgodovino zavoda“, prof. pl. Kleinmayr pa „metodiko pouka nemškega jezika na italijanskih ljudskih šolah“. Koncem šolskega leta je stopil v zaslužni pokoj prof. Ivan Mlobnič. Posebno tiskano šolsko poročilo se letos ni izdalo.

— (Velikanska povodenj) Mej Pakracem in Daruvarom se je v nedeljo utrgal oblak in nastala je velikanska povodenj. Pakrac je bil skoro ves pod vodo, zveza z železniško postajo pretrgana. Veliki kameniti most je voda odnesla, istotako petnajst hiš in več gospodarskih poslopij. Škoda je velika in so najbolj prizadeti revni prebivalci. Gledališki vodja Protić, ki je ravno v Pakracu dajal predstave s svojo družbo, je prišel ob vse, voda mu je uničila oder, garderobo in biblioteko. V Daruvaru je voda tekla v kleti in hiše, odtrgala ali poškodovala mostove. Tudi v bližnjih vaseh je voda naredila veliko škodo. V Daruvaru sta dve osebi ponesrečili.

— (Besni prašiči.) V Farkaševu na Hrvatskem so napadli prašiči dva otroka in ju razgrizli tako hudo, da sta bila v smrtni nevarnosti. Pozneje so isti prašiči zgrizli 7letnega dečka tako silno, da je siromak po groznih mukah umrl v 6 urah. Besni prašiči so se lotili celo pastirja, ko jih je odganjal od dečka, da je moral pobegniti, potem pa so šli nazaj do nesrečnega dečka in ga grozno razmesarili.

— (Razpisane službe) Na trirazrednici v Šiški drugo učno mesto z dohodki III. plač. razreda, eventuelno tudi tretje učno mesto z dohodki IV. plač. razreda. Jedno teh dveh odda se tudi ženski učni moči. Prošnje do dne 20. julija okr. šolskemu svetu okolice ljubljanske. — Na jednorazrednici v Zaspu s početkom šolskega leta 1895/96 mesto učitelja in voditelja z dohodki IV. plač. razreda in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 4. avgusta okr. šolskemu svetu v Radovljici.

• (Ženski dijaki.) Ogersko naučno ministerstvo je povprašalo profesorski kolegij budimpeštanskega vseučilišča, je li smatra, da smejo ženske obiskovati predavanja. Medicinska in filozofska fakulteta, ki sta se v prvi vrsti zanimali za to vprašanje, sta se izrekli, da se smejo dopuščati. Temu mnenju se je pridružil tudi vseučiliški senat, ki je izjavil, da je ženskam obisk predavanj dovoliti od slučaja do slučaja in da take, ki imajo potrebno predmiko, lahko študirajo medicino in farmacijo, ter dosežejo diplome. Senat je to naznanil tudi naučnemu ministerstvu.

• (Uničene toplice.) Kakor se poroča iz Budimpešte, je silen naliiv popolnoma opustošil minuli četrtletek jodove toplice Cziz v tönörschem komitatu. Potok, ki teče sredi topliškega mesteca, se je, ko se je utrgal oblak, spremenil v deročo, 60 sežajev široko reko, ki je vse, kar ji je bilo na poti, vzela saboj in opustošila vso okolico.

• (Velik požar.) je vpepelil v mestu Lojevo v ruski guberniji Minsk 180 hiš, veliko prodajalnic in trgovskih skladišč. Iz razvalin so izvele tri mrtve, osem ljudi pa se še pogreša. Nad 700 oseb je brez strehe. Škoda je silna.

• (Braziljske policijske razmere.) Neki Francoz je bil po opravih prišel v Rio de Janeiro in sprevel prvi večer v družbi nekega znanca v letega villi. Ko se je stemnilo, se je odpravil domov, v svoj hōtel. Komaj pa je stopil na ulico, so ga popadli trije redarji in jeli nanj iz revolverjev streljati. Na srečo ga ni zadela nobena krogla. Redarji so Francoza prijeli, mu naznanili, da je v imeni zakona aretovan in jeli prazniti njegove žepke. Francoz je naredil kakor je navadno v Braziliji: Strgal je jedemu napadalcev revolver iz rok in jednega redarja ustrelil dočim sta druga dva pobegnila. Streljanje je privabilo več drugih redarjev in ti so Francoza odgnali v za or. Komisar je aretovanega tujca zaslislal in ko se je uveril, da je Francoz, mu je vrnil potni list in galantno rekel: Svobodni ste; odidite kamor hočete. Francoz je odšel; ugrabljenega denarja sicer ni dobil, a tudi zaradi ustreljenega redarja ga ni nihče poklical na odgovornost.

Slovinci in Slovenke! ne zăbite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za prebivalce, prizadete po potresu: G. Val. Pregelj, c. kr. profesor v Dubrovniku 13 gl., katere je nabrala Dubrovačka čitalnica za ponesrečene Ljubljance. — Volapükovec g. Karol Schmid v Rūblingenu 1 krono (po g. Pokornu v Voloski) z dostavkom, da bi več poslal, toda zaradi silne povodnji je ondot več sto ljudi brez stanovanj — Skupaj 13 gl. 50 kr.

Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Katarina Poljanec v Idriji 40 kron po gosp. Al. Novaku, c. kr. šol. vodji „namestu brezplačnih pogrebnih stroškov zadnje časti pri pogrebu ranjce sestre Neže Zač.“ — G. Fr. Papler v Borovnici 27 kron 46 vin., in sicer je nabrala 22 kron gđe. A. Suhadolnik povodom kresa v čast sv. Cirilu in Metodu, 5 kron 46 vin. pa se je dobilo iz nabiralnika v gostilni g. Fr. Suhadolnika. — Gđe. Jerica Dolenc 4 krone 92 vin., katere je darovala vesela družba pri kavi v Črncu na podružnični maši. — Skupaj 72 kron 38 vin. — Živel rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Brzjavke.

Celjsko vprašanje v drž. zboru.

Dunaj 10. julija. Poslanska zbornica nadaljuje danes razpravo o celjski postavki. Galerije so prenapolnjene. Tudi občinski svetniki celjski so navzočni in razgrajajo, kar se da. Navzočni so vsi češki poslanci, izvemši jednega, ki je bolan, in zaradi katerega se je absentiral posl. Rott, nasprotnik celjske postavke. Od centra je odsoten Klaič, kateremu na ljubav se je absentiral nasprotnik postavki Debiasi. Nekateri poljski poslanci so odsotni. Kokoschinegg je govoril zoper postavko in prorokoval, da bo utrakvistična gimnazija Celje prav tako poslovenila, kakor Maribor. Kurz je naznanil, da bodo češki poslanci glasovali za postavko, da bode že konec zatiranju Slovencev. Foregger je mučil zbornico poldrugo uro s pripovedovanjem, kako se Spodnji Štajer sloveni. Grozil je, da nastane na Štajerskem najekstremnejša nemškonacionalna stranka, če se vzprejme celjska postavka. Največje zanimanje je nastalo, ko je vstal štajerski konservativni poslanec Kaltenegger. Levica mu je ves čas, ko je govoril, viharo ugovarjala, z desne strani se mu je burno pritrjevalo.

Dokazoval je, da sklep štajerskega dež. zbora ne prejudicira glasovanju o celjski postavki, in rekel, da bo glasoval za postavko, da nastane na Štajerskem mir. Slovenske zahteve so skromne in ne bodo Nemcem nič škodovale. Burno pritrjevanje je sledilo tej izjavi. Nepopisno senzacijo je obudilo Kalteneggerjevo razkritje, da je štajerski namestnik Kubeck imel v žepu dekret glede razpusta dež. zbora štajerskega, ako bi bil ta vzprejel Kienzlov, zoper slovensko zahtevo naperjeni predlog. Morre je vpil: Zdaj bomo z vami nemški govorili. Kaltenegger je tudi povedal, da so vsa grozilna pisma, katere je dobil iz svojega volilnega okraja, posledica Morretovih spletk. Tu je nastal velikanski, več minut trajajoč škandal, ki se je ponovil, ko je Kaltenegger imenoval nemške nacionalce nesrečo za Avstrijo. Zlasti Celjani na galeriji so se drli kakor čredniki, vsled česar je predsedujoči dr. Kathrein dvakrat grozil, da bo dal galerijo izprazniti. Ko je Kaltenegger končal, so levičarji sikali in pfuj klicali, Slovani in konservativci pa so mu ploskali. Hofman-Wellenhof je govoril zoper postavko, opravičeval nacionalce in imenoval Kalteneggerja nesramnega izdajalca.

Dunaj 10. julija. Pri nadaljni debati je vodja naučnega ministerstva Rittner izjavil, da prepušča vlada odločitev zbornici. Ko je še govoril Vahnjanin, se je zaključila razprava. Generalnima govornikoma sta bila voljena contra dr. Menger, pro Robič. Wurmband je izjavil, da ni res, kakor se je pisalo, da sta on in Plener v ministerskem svetu glasovala za postavko. Dipauli je rekel: Avstrija ni nemška, nego mnogojezična država in zato je postopanje konservativcev avstrijsko. Če je Wurmband govoril resnico, bi bila on in Plener morala izvajati konsekvence. Tem besedam je sledilo demonstrativno pritrjevanje.

Po sklepu lista.

Dunaj 10. julija. Celjska postavka se je vzprejela pri glasovanju po imenih s 173 proti 143 glasom.

Narodno-gospodarske stvari.

— Varstvo za vinogradarstvo. [Dopis.] Donalo se je, da je trgovina s trtami mej Štajersko in Kranjsko jako nepoštena. Trgovci ne prodajajo samo slabih trt, ampak oni spečavajo celo isto vrsto trte z različnimi imeni. Kupci preslepljeni seveda največ trpe, ker jim na ta način kupljene trte ne uspevajo; brezuspešen jim je strošek, brezuspešno tudi delo. Poleg označenih sleparjev pa moré veselje do trtnih nasadov še tatovi, ki nesramno kradejo že zasajene trte. Vse te okolnosti vplivajo neugodno na vinogradarstvo, kateremu se je boriti s tolikimi vidnimi in nevidnimi sovražniki. Kako naj si pomaga posameznik ob takih razmerah, če mu blagovoljno ne omislijo pomoči javna oblastva in njih organi! Navedene prežalostne razmere pa prevladujejo tudi v krškem in novomeškem okraju, torej v okraju, ki bi moral, vsaj po našem mnenju, biti skozi in skozi preobražen v vinarstvenem ozru. Narod ondotni je dovzetan, inteligenten; v Krškem vzgledno deluje kmetijska podružnica; na Grmu je deželni zavod, ki ima za vodjo na glasu strokovnjaka in v vsakem oziru takšnega, da bi s svojo vednostjo in izkušnostjo lahko korenito in temeljito predelal in preobrazil vse vinogradarstvo po širni dolenjski strani, torej sami momenti in faktorji, ki nam delajo žalostno stanje po Dolenjskem nedoumno. Narod gotovo ni kriv. Čim bolj premišljujemo, tem bolj se nam vriva otožna misel, da je deželna šola na Grmu, ki stane deželo toliko denarja, brez upliva na Dolenjsko. To je faktum, ki ga ni moči izpodbiti. Mi ga danes samo konstatujemo, upamo pa, da ga neki sebični dopisnik v „Slovincu“ ne bode zopet razmetaval z zavijačami, s katerimi bi rad sam sebe rešil. Žalostno je, da se je morala c. kr. deželna vlada zavedati svoje dolžnosti in ukazati tudi okrajnima glavarstvom v Krškem in v Novem mestu, naj pazita na promet s trtami. C. kr. deželna vlada je tudi zaprosila deželni odbor, naj popotni vinarski učitelj razkazuje vinogradnikom trte po njih znakovi, da jih bodo razločevali, kadar jih bodo kupovali. Kolikor smo poučeni mi, ki se zelo zanimamo za vinstvo kranjsko, je ta učitelj ravnal že ves čas svojega, sicer kratkega, a jako koristnega delovanja v smislu vladnega ukaza. V varstvo vinogradstva pa želi tudi c. kr. deželna vlada, da bi si oskrbele občine vinogradne čuvaje, ki bi odvrčali tatove od kraja po vinogradih. Za plačo teh čuvajev bi seveda skladali posestniki vinogradov, ker oni bi imeli največ koristij od njih.

Geneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznane, pristnega „Meli-vega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna skatljica 1 gld. a. v. Po poštnem povzetju razpošilja ta prasek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9 V lekarnah na deli je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, razpoznavan z varnostno znamko in podpisom. 1 (4-10)

30.000 gld. iznaša glavni dobiček cesarsko jubilejsko cerkevno zgradbenih srečk. Opozorjamo naše cenjene čitatelje, da se bode zbiranje vršilo nepreklicno dne 11. julija.

Proti mehurnim boleznim

(mehurnemu in obistnemu kataru, produ, pesku, protinu itd.) se mnogo priporoča od zdravnikov

Radenska kiselica.

Mnogo uspehov je bilo doseženo s to kiselico.

Obširen spis brezplačno pri vseh prodajalnih mestih ali pa direktno od zdravilišča v kopališču Raden, Štajersko.

Zalogi v Ljubljani pri Ivanu Lininger-ju in Mihaelu Kastner-ju. (1268-6)

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Janeza Pezdirc posestvo v Draščicah, cenjeno 3372 gld., dne 12. julija in 14. avgusta v Metliki.

Jožefa Žnidaršiča zemljišče v Zagorici, cenjeno 750 gld., dne 12. julija in 16. avgusta v Velikih Laščah.

Luke Arko-ta posestvo v Žigmaricah, cenjeno 2067 gld., dne 13. julija in 10. avgusta v Ribnici.

Marije Pezdirc posestvo v Draščicah, cenjeno 200 gld., dne 13. julija in 16. avgusta v Metliki.

Jakoba Wabniga premičnine v Ljubljani, cenjene 26 gld. 50 kr., dne 15. julija (v drugi) v Ljubljani.

Antona Flerina zemljišče v Ne. ljah, (preloženo) dne 16. julija in 16. avgusta v Kamniku.

Janeza Pestelja posestvo v Podragi, cenjeno 1800 gld., dne 16. julija in 16. avgusta v Vipavi.

V konkursno maso Valentina Prijatelja spadajoče posestvo vložn. št. 213 in 257 v Mokronogu, cenjena 100 gld. in 50 gld., dne 16. julija in 16. avgusta v Litiji.

Jožefa Sladiča zemljišče v Cirkniku v Suhi Gori, cenjeno 272 gld., dne 17. julija in 21. avgusta v Mokronogu.

Franca Smoliča zemljišče v Praprečah, cenjeno 3393 gld., dne 18. julija in 13. avgusta v Zatičini.

Meteorologično poročilo.

Julij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
9.	9. zvečer	736.8	18.4° C	sl. jvzh.	pol obl.	00
10.	7. zjutraj	737.2	14.2° C	sr. svzhod	megla	
"	2. popol.	735.6	27.4° C	sl. jugzah.	del. obl.	

Srednja včerajšnja temperatura 18.1°, za 1.3° pod normalom

Dunajska borza

dne 10. julija 1895.

Skupni državni dolg v notah	101 gld. 25 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 40 "
Avstrijska zlata renta	124 " — "
Avstrijska kronska renta 4%	101 " 55 "
Ogerska zlata renta 4%	123 " 80 "
Ogerska kronska renta 4%	100 " 15 "
Avstro-ogerske bančne delnice	1077 " — "
Kreditne delnice	408 " 25 "
London vista	121 " 10 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59 " 25 "
20 mark	11 " 85 "
20 frankov	9 " 62 "
Italijanski bankovci	46 " 07 1/2 "
C. kr. cekini	5 " 68 "

Zahvala.

Za mnoge dokaze srčnega sočutja mej boleznijo in ob smrti moje iskreno ljubljene soproge, gospe

Neže Jasenc poroj. Meutschek

za mnoge darovane vence in za spremstvo do poslednjega počivališča izrekam svojo zahvalo.

V Ljubljani, dne 9. julija 1895.

(895)

Ivan Jasenc.

Hiša

se odda takoj v najem pod ugodnimi pogoji.

Hiša je nova, stoji v lepem senčnatem kraju, pet minut od postaje Vižmarje in ima tri sobe, kuhinjo in shrambo.

Več pov. Fr. Zajec, gostilničar v Vižmarjih št. št. 40. 899-1)

Sesalke in **brizgalnice** vsake vrste **motorje**

za na veter, za zgret zrak in petrolejske motorje v svrhu napeljevanja vode ali pa za poganjanje vodovode za mesta, nje strojev vasi, gručine, gospodarstva ali kmetije, ville, vrte itd.

A. KUNC, Moravska, Bela cerkev specialna tovarna. b (445-12)

Ilustrovani prospekti zastoj.

Zahvala.

Najtopleje se zahvaljujem onim gospodom Pivske, Košanske in Trnovo-Bistriške doline, kateri so me razveselili z lepim darom. Mnogo sem imel veselih pa tudi britkih ur na Pivki — a zlate še ne, zato Vam srčna hvala zanjo.

V Trnvi, dne 9. julija 1895.

Štipko Jelenec,

(896)

učitelj.

G. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1895

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

06. 19. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selsthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Curih, Steyr, Lino, Budejovci, Pilsen, Marijine varo, Eger, Karlovo varo, Francovo varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

06. 6. uri 10 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

06. 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selsthal v Solnograd, Duna via Amstetten.

06. 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Solnograd.

06. 19. uri 55 min. popoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

06. 19. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, des. Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Brignio, Curih, Genova, Paris, des. Klein Reiding, Steyr, Lino, Gmunden, Ischl, Budejovci, Pilsen, Marijine varo, Eger, Francovo varo, Karlovo varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

06. 7. uri 30 min. večer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje. Razun tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 26 minut popoldne osebni vlak v Lesce-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

06. 5. uri 59 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijnih varov, Pilsen, Budejovci, Solnograd, Lino, Steyr, Gmunden, Ischl, Aussee, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.

06. 8. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

06. 11. uri 36 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijnih varov, Pilsen, Budejovci, Solnograd, Lino, Steyr, Paris, Genova, Curih, Brignio, Inomost, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Pontabla, Trbiša.

06. 4. uri 55 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.

06. 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

06. 9. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiša.

06. 9. uri 35 min. večer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. Razun tega ob nedeljah in praznikih ob 10. uri 40 minut večer osebni vlak iz Lesce-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

06. 7. uri 35 min. zjutraj v Kamnik.

06. 9. uri 5 min. popoldne " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

06. 10. uri 10 min. večer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

06. 6. uri 55 min. zjutraj iz Kamnika.

06. 11. uri 15 min. dopoldne " " (5-149)

06. 9. uri 30 min. večer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

06. 9. uri 55 min. večer " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Lipov cvet

kupuje

Adolf Hauptmann

v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 41.

Odda se takoj v najem

stanovanje

na Opekarski cesti št. 55

obstoječe iz 3 sob, 2 jedilnih shramb in kuhinje; eventuelno se tudi hiša prodaja.

Več se izve pri lastniku hiše: na Trnovskem pristanu št. 14. (866-3)

Hiše na prodaj.

Hiše št. 57, 77, 81 in 84 v Trbovljah pod Retjami, zraven ceste in rudnika, pravne za krčme, za vsake vrste obrtnije, z mnogimi stanovanji, se iz proste roke prodajo, ker se želi njih lastnik preseliti. Cene in daljnji pogoji se izvedo pri Jakobu Jovšovar-ju, posestniku in čevljarju v Trbovljah. (884-2)

Želodčne kapljice

koje p. n. občinstvo navadno zahteva pod imenom

Marijinceljske kapljice.

Te kapljice so zelo propešne (provzročujejo slat do jela, razstvarjajo sliz, so pomirjive in olajšujejo, ustavljajo krč in krepijo želodec; rabijo pri napenjanju in zaplenosti, preobloženem želodcu z jedili in pijadami i. t. d.

Steklenica z rabilnim navódom velja 20 kr., tucat 2 gld., 3 tucate samo 4 gld. 80 kr.

Priporoča jih

Lekarna Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani. (822-27)

Pošiljajo se vsak dan po pošti proti povzetju.

Stenografa

za slovensko in nemško stenografijo, s hitro in lepo kurentno pisavo, vzprejem takoj.

Dr. V. Krisper

advokat v Ljubljani.

(892-2)

Komí

popolnoma izurjen v trgovini z mešanim blagom (manufakturno in špecerijsko blago), tako da bi samostalno vodil trgovino, vzprejme se proti dobremu plačilu. — Nastop službe dne 1. avgusta. — Več pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (898-1)

V najem

dam za več let prostorno, popolnoma opravljeno

prodajalnico

na glavnem trgu v Kamniku z magacini in stanovanjem vred za prav nizko najemnino. Prostor je zelo ugoden osobito za manufakturi ali sploh za trgovino z mešanim blagom. — Natančneje pove Anton Pintar v Kamniku. (884-2)

Prodaja vinskih sodov.

Zaradi opustitve vinske trgovine na debelo,

prodá se 25 lepih vinskih sodov

skupaj do 1000 hektolitrov držečih. — Naslov pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (879-2)

Večja rudniška družba v Slavoniji išče pod ugodnimi pogoji

restavraterja

ki bi imel prevzeti mesarijo v oskrb. Isti bi moral biti sposoben z mesarsko obrt in bi moral položiti kavolje 1500 gld.

Več se izve v tukajšnji trgovni gospoda I. C. Rögerja, kjer se vsprjmo tudi ponudbe. (883-2)

Štacunsko dekle

ki je bila že v trgovini z mešanim blagom na deželi in ki je zmožna voditi knjige,

se pod jako dobrimi pogoji vzprejme pri

Alojziju Minatti-ju na Igu.

Iz proste roke se prodá

hiša

z dobro obiskovano gostilno

nasproti sodnji v Mokronogu na Dolenjskem. V pritličji se nahaja velika soba, ki služi za gostilno, dalje prostorna kuhinja in klet; vse to je solidno zgrajeno in obokano. V prvem nadstropju pa so 4 sobe s predsobo. Hiše se drži šupa, hlev s podom in velika obokana vinska klet. Cena in natančneje pojasnilo se poizve pri lastniku

Antonu Tratar-ju v Mokronogu. (872-2)

Za Ljubljano in okolico

iščemo spretnega agenta v svrhu razpečevanja zakonito dovoljenih državnih papirjev in srečk. Visoka provizija in eventuelno stalna plača. (507-19)

Menjalnično društvo glavnega mesta Budimpešte Adler & Co.

Veternice (žaluzije) lesena in platnena zastirala (roletne)

vseh vrst, najmočnejše in najtrpežnejše blago,

brez konkurence in po najnižji ceni.

Naroča se jedino le pri tovarniškem zastopniku gospodu

Andreju Hallekar-ju (875-3)

v Gruberjevih ulicah šte. 1

in se zamore gospodom hišnim gospodarjem in p. n. občinstvu posebno pri zgradbi novih stavb najboljše priporočati. — Vzorec so tu na blagovoljni ogled, na zahtevanje se tudi na dom pošljejo. — Za naročila sadostuje dopisnica.

Jakob Štrukelj v Trstu

via Caserma št. 16, vhod piazza della Caserma

(nasproti veliki vojašnici)

prodaja po neverjetno niskih cenah vsakovrstna avgleška

kolesa (bicikle).

Zastopstvo koles „Adler“ iz tovarne H. Kleyer v Frankobrodu in „Viktoria Cycle Works“ Wolverhampton, Angleško.

Kolesa „Adler“ so svetovnoznana in se rabijo v nemški vojski. — Jamči se za vsako kolo 12 mesecev; kdor ne zna voziti, nauči se brezplačno. — Pošilja se na deželo in na vse kraje. — Cenike pošilja se poštne prosto. (728-14)

Elegantni album

— Ljubljana po potresu

in cesar v Ljubljani, s 16 jako zanimivimi podobami ljubljanskih razvalin, v platno vezan in pozlačen, kot najlepši vseh do sedaj izšlih, po jako nizki ceni samo 40 kr. in opis potresa zraven zastoj. — Ilustrovane knjižice po 20 kr., več skupaj pa ceneje.

Zahteva naj se le Paulinov elegantni album ali ilustrovan knjižica, ki se dobivata po vseh knjigarnah.

V blagohotno naročanje se priporoča

(843—5) Jos. Paulin v Ljubljani.

Plemeniti raki!

Sveže lovljeni, skadoči, dobro zamotani, poštnina in embalaža prosta.

100—120 komadov lepih	namiznih rakov	gld. 3.—
75—80 "	velikih	" 3-50
55—60 "	velikanov z dvema tolstima	" 4-40
32—35 "	debelima škarjema	" 5-50
	solo-velikanov, izbrane, naj-	
	večje živali, od 15 ctm. naprej	

Jamči se za to, da dospo živi, skadoči.

Gosje perje!

skubljeno z roko, bliščeče belo, gld. 1-25, isto perje nesku-
ljeno 85 kr., puh bliščeče belo, non plus ultra gld. 2-25 funt
poštine prosto. Vse po povzetju razpošilja

Henr. Schapira, Buczac, Galicija.

Opazka: Referencije so na razpolaganje. (743-26)

Tovarna parketov

v Solkanu pri Gorici.

Naznanjamo vsem gospodom lesnim trgovcem, posebno onim, kateri trgujejo s hrastovi, da naša tovarna

kupuje hrastove desčice

na wagone in jih prevzame tudi od 15 do 20 vagonov. — Kupčija se sklone za celo leto. 827—6)

Uljudno naznanjam slavnemu p. n. občinstvu, da sem dosedaj obstoječo tvrdko

Stupica & Mal
trgovino z železnino in špecerijskim blagom z vsemi aktivni in pasivi prevzel v svojo režijo in da jo bodem pod protokolovano tvrdko

Franc Stupica

nadaljeval na nespremenjen način.
Prosim Vas, da zaupanje, koje ste naklonili prejšnji tvrdki, tudi meni ohranite in si bodem prizadeval, isto v vsakem oziru opravičevati.
Pr čakujoč prav mnogobrojnega poseta beležim z velespoštovanjem

(880—2)

Franc Stupica.

Svicarija.

Jutri v četrtek dné 11. julija t. l.

VELIK

VOJAŠKI KONCERT.

Začetek ob 7. uri.

Vstopnina 20 kr.

(901)

Z velespoštovanjem
Ivan Eder.

Podružnica v Ljubljani
zagrebškega stavbnega podjetništva
Pilar, Mally & Bauda
arhitekt, inženirji in mestni stavbeni mojstri.

Tehnični bureau: (726—19)

Trubarjeve ulice št. 1 (blizu St. Jakobskega mostu).
Ure za dogovore od 2. do 3. ure popoldne.

Prevzemanje in izvrševanje
načrtov, projektov, proračunov stroškov,
novih zgradb in prezidav
sploh stavbnih del vsake vrste.

Cesarsko-jubilejske cerkveno-
zgradbene srečke à 1 gld.

(762—16)

Glavni **30.000** goldinarjev
dobitek vrednosti.

Srečke priporoča J. C. Mayer v Ljubljani.

**Jutri
žrebanje!**

!Nova in koristna iznajdba!

Patentovana v vseh deželah!

C. kr. priv.

aparati za konserviranje
piva

patent „Debelak“
Neobhodno potrebni za vsako gostilno in za zasebnike.

Pivo ostane cele tedne sveže in slastno in ne gubi nič od svojih dobrih svojstev.
Aparat je sila jednostaven, kar se dostaje manipulacije z njim — ter je tu izključena uporaba ogljikove kisline ali drugih sredstev.

Cena komadu 75 gld.
Ledena omara od 10 gld. višje.

Cenik in navod o uporabi
pri izdelovalatelju

Albinu C. Achtschin-u sen.
v Ljubljani, Gledališke ulice št. 8.

Popolna razprodaja.

Zaradi opustitve trgovine
se po znatno znižanih cenah
razprodaja
kuhinjsko posodje,
okovi, orodje, peči,
krtače itd.

pri

(810—9)

Alb. Achtschin-u

Ljubljana, Gledališke ulice št. 8.

Št. 1991.

Oglas natečaja.

(900)

S tem se otvori natečaj na

mesto občinskega redarja

v Pazinu z mesečno plačo 30 gld., plačljivih posticipando iz občinske blagajnice.

Obleko dobiva redar prvokrat v naravi, v prihodnje pa za napravljanje iste 40 gld. na leto.

Prosilci morajo biti krepkega zdravja, stari od 25—40 let, brezmadežne preteklosti in zmožni hrvatskega ali slovenskega jezika v besedi in pisavi, a po možnosti tudi italijanščine.

Prošnje naj se pošljejo do konca julija 1895 podpisanemu.

Občinsko poglavarstvo Pazin

dné 8. julija 1895.

Načelnik: Dr. Dinko Trinajetić.

Št. 1347.

(876—3)

Razpis natečaja.

Vsled sklepa občinskega zastopa in v smislu deželne zakona z dné 17. marca 1874 razpisuje se s tem natečaj na

mesto zdravnika

občine Volosko (za Volosko in Opatijo) z letno plačo 800 gld., plačljivih v mesečnih anticipatnih obrokih iz občinske blagajnice.

Zdravnik bode zavezan zdraviti siromašne bolnike brezplačno in voditi občinsko zdravstveno uradovanje, pregledovati mrljice in obiskovati kakor je predpisano goste, prihajajoče iz dežel, ki so kot po kaki epidemični bolezni okužene proglašene.

Službena pogodba bode za sedaj sklenjena za leto dni kot za poskušnjo od 1. novembra 1895. naprej in potem, če ne bo od jedne ali druge strani tri mesece pred pretekom tega časa služba odpovedana, na tri leta in pozneje od leta do leta z trimesečno poprejšnjo odpovedjo od jedne ali druge strani.

Prošnje opremljene z diplomom vsekupnega zdravilstva, s pričevalom avstrijskega državljanstva in znanja hrvatskega odnosno slovenskega, nemškega in italijanskega jezika morajo se vložiti do 30. julija 1895. pri podpisanemu.

Glavarstvo občine Volosko

dné 1. julija 1895.

Načelnik.

Cement

železniške šine, traverze,
cinkasto in pocinkano ploščevino
železo za vezi

kovanje za okna in vrata

sploh vse, kar se pri stavbah potrebuje, priporoča po zelo znižanih cenah

Andr. Druškovič

trgovec z železnino

(442—24)

Glavni trg št. 10. Ljubljana. Glavni trg št. 10.